

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ד

בטלו דיני קנסות מישראל שבנים אתה נורה
מלכות הרשעה נורה על ישראל שכל המוכר
יהרג וכל הנסכך יורג ועיר ששומכין בה
חורבנות ומוסרין ששומכין בהן יעקרו מתעשה
(א) יהודה בן בבא הקדוש יושב לו בין שני
הרים גדולים ובין שתי עיירות גדולות ובין
שני תחומי שבת בין ארשא לטפיעים וסכך
שם חמשה וקנים ואלו הן ר"ם ור' יהודה ור'
שמעון ור' יוסי ור' אלעזר בן שמעון רב אייא
מוסיף אף ר' נרמזה ביון שהבדלו אויביהם
בהן אבר להן בני רוצו אברו לו רבי מה
הוא עורך אבר להן הריני מובל לפניכם
כאבן שאין לה תופכים אמרו לא זו משם
עד שנעזבו בו שלש מאות ילונביאות של
בחל ועשאות בככרה רבי יהודה בן בבא

כנא בכך העאת דעך ונא אברו שנים
עשר אלק ונים הלכדים היו לו לרבי
עקיבא בנבא עד אמרפס וכלן מה בפרק
אחד בפני שלא נהי כבוד זה לזה היה
העולם שם עד שבא רע אצל רבותינו
שכוחם וזמנא להם ר"ם ור' יהודה ר"י ור'
הרבי שמעון רבי אלעזר בן שמעון הם הם
התעוררו תורה אחת יבמת תנא כולם מה בככרה ועד עשרה אבר רב תנא

מרגליות הים

מסבת סנהדרין

- הלך ראה -

מרגליות סנהדרין י"ג ע"ב - י"ד ע"א ה י ם

האיות ובאורים חידושים ובידורים
בעמקי הלכותיה ובפרטי עניניה
מסתעפים להרבה מהצעות התורה

אבר הם ה
את
עוד התלמידים

הרב ראובן מרגליות זצ"ל

הערך פרק שמיני יבמות פר

והערך מקור: של כים טקא.
נקיים וזרפים ולן מיתן מרענל
נכר כניס:

חיבב עליו סקלה כוכר: תניא אד
כשהלכתי ללמד תורה אצל ר' אלעזר בן
שמעון חברו עלי חלפדיו כרתנולם של בית
בוקא ולא הניחוני ללמד אלא דבר אוד
במשחתי רבי אלעזר אבד אנדרוניס
חיבב עליו סקלה כוכר:

100 פני משה הערך פרק שמיני יבמות קרבן העדה

ועל שני משכנות הסוכר כסוכב: ביקסתי. להבין דברי ר"א בן
שמוע כהנדרוניס ועל בריו ולא מלחתי וכסכחתי ללמוד אללו:
וחכרה עליו. הלמדיו ר"א בן שמוע בחבורה ולא הניחוני
ללמוד הימנו: ה"ב ולמה שלא נלמד בו או משום שאינו כדאי.
ה"ג משום שאין חכרו עליו או משום שלא יגלה לו ר"א דעתו
ה"ד משום שחשבו שאין ר' כדאי ללמוד סורה מר"א: מה נסיק
מן ביניהון. מאי ביניהון: היה דרטי. של ר"א נלגות דין זה
שלא לכל אמר הנדרוניס כוכר: אין חימר משום שלא נלגות.
הרי כבר גילה ר"א דעתו לפניך קדשים להנדרוניס איט קדש
מר"א חורה: מה היה לו. נלגות עוד כהנדרוניס: יורש וכו'. סימני הלכות כס כהנדרוניס יורש כוכר במקום שיש

אנדרוניס. אוד ביקשתי. ולא מצאתי דברי בן
שמוע באנדרוניס וחברה עליו חבורה ולמה משום
שלא לנרוע בו. או משום שאינו כדאי. מה נפק
מן ביניהון היה דרטי נלגע. אין חימר משום
שלא נלגע בו הרי נילועו בידו. הני לית בעמא
דלא משום שאינו כדאי מה היה לו נלגע בו. יורש
בעיד. מנחתו קריבה בכלל מוסגין עליו כוכר:

נכחי מ"ר ונ"ס הרמב"ם ד"ל: ולא
מלחתי כדאי בן שמוע כהנדרוניס.
לא מלחתי יותר הדבריו כהנדרוניס
הלא דבר זה: והנה עליו חבורה.
כחברו עליו חבורה על רבי ולא הניחו
לו יותר ללמוד משום מדין הנדרוניס
זכרתי כנלי סף פירקון: ולמה.
וטעמא מאי לא הניחו לו: השום שלא
לנרוע בו. אי טעמא שלא רנו שלא יגלה
רבי דברו זמנא לפגוני פניה ונדרות
מדברי ר"א: או משום. שלא היה רבי
כדאי כשני חלמדיו ר"א ללמוד יותר:
והאמר מאי ביניהון. ח"כ השפמים: אי
דרכו נלגע. כמו נלגות כלימר שהיה
דרכו של ר' נלגות דבריו דתס חלמר
דסתמא שלא נלגות הר גילוטו כידו
הרי כבר למד דבר זה ויש כידו נלגות
וה"ב למה הניחו לו ללמוד חפילו דין
הקר הלא ט"כ שלא היה כדאי כשנייהם הלמוד חתר מדבר א': מה היה לו

ה דקומץ רבה פרק שלישי מנחות

למנות מחיה . יודע הו"י פלוגת
ולבאל ספקיה: למנות מחיהו . למד
ולמסח מה ש' אלמד הכס חמדי :

פיר' זופיר לא בעו סכה סחיבי אכר רבי
כשהיית לוכדים תורה אצל רבי אלעזר בן
שמעון הביא לפניו תאנים ודגים ואבלטם
אבילת ערבי דרין למסכה אבילת ערבי זצ

כשהלחתי ל) למצות כדחתי אצל ר' אלעזר בן
שמעון ואביר לה למצות כדחתי של ר' אלעזר
בן שמעון מצאתי יוסף אהבבלי יושב לפניו
ודיה חביב לו ביותר עד ט לארזת אכר לו רבי
השדחם את הובס להניח מדט למד מדו

מהרש"א אין דורשין פרק שני הגיגה דף יב

עד לחה . כתיבה כהרס דכ"ט
נסס גרס פד לחה פידס
פד חול כדחתינמן חול לחה
ו"מ פד לחה פד הכס כדקדחת
ס יודה והסחא פדחם כח כרבי
למד הרבה חרבי אלמדו כן שהס
וקסד רכספסטר(ינחום ד' פה) אחר
רבי כסאלכת ללמד תורה אלל רבי
אלמדו כן שהס הדכו פלי הלמדו
כדדעולין של בית טקל ולא הכיח
לי ללמד אלל דבר אלה כהסגחט
ובחא תססה זו היה אל"כ חסס
דכסס קלמד ללמד תורה וכדקלמד
למלס מחיהו : אלא לשלס דבב

קאמר כדמוכח כ"ל סכהבנו לשיל : אוי
לכס לבריות סדוהיס ורין יודעיס וכ' .
הקוסיל ככלל וכי מכוס סלוק יודעין
הבריות כל זה יסיה חוי לכס ומנ"מ
כדיעתן כל זה ומה ענין כעמודים הללו
כמסר למר כדלית ליה וכ' ונראה כהנה
כל זה כמבואר כמה מקומות במקרא
ובתלמוד כהבחרה ויהן להסס לנח הו
ה"ה"ל כהורה וכמלות כמ"ס כקוסין (ס)
הס פנע כן מנול זה מסכה לכהמ"ל
וקס"ה שחורו כמ"ס כס אופס רכט לזדיק
וגו' ה' לא יזכרט כדו וע"ד ל"הבכח לשכר
מסייעין לו ע"ז אמר ר"י חוי לכן לבריות
שלון יודעין על מה העולם עומד לפי
כחירתו הס לקוס טולס כמעשה הלדיקיס
הטובים והס להסכר כמעשה הרשעים
והרו כעולס עומד ככחירת כן הוס כקוס
כהורס ומלמיה והיטו על העמודים כמ"ס
העולם עומד על ההורס ועל העבודה
ועל ג"ח ועל ג' דברים העולם קיים על
הדין ועל האמה ועל העולם סכ' המרגי

להשבים והשבים . תניא רבי יוסי אומר אוי
להם לבריות שרואות ואינן יודעות מה הם
רואות עומדות ואינן יודעות על מה הן עומדות
הארץ על מה (היא) עומדת על העמודים שנא'
(איוב ט) המרגיז ארץ במקומה ועמודיה יתפלצון
ועמודים על המים שנאמר (תהלים קלו) לרוקע
הארץ על המים ומים על ההרים שנאמר (ס"ק)

על הרים יעמדו מים וההרים על רוח שנאמר (ישעיה ד) יוצר הרים ובורא רוח
ההרוא בסערה שנאמר (תהלים קכח) רוח סערה עושה דברו וסערה תלויה בבורעו
של הקדוש ברוך הוא שנאמר (דברים ל"ג) ומתחת זרועות עולם . והבמים אומרים
על י"ב עמודים היא עומדת שנאמר (ס"ג) יצב גבולות עמים למספר בני ישראל
ויש אומרים (על) שבעה עמודים שנאמר (ס"ג) הצפה עמודיה שבעה . רבי
אלעזר בן שמעון אומר על עמוד אחד עומדת לצדיק שמו שנאמר (ס"ג)
וצדיק יסוד עולם . אמר רב יהודה שני רקיעין הן שנאמר (דברים י) הן הן לח'

הרין וגו' מפני שעמודיה הפלגון דהיינו שלון בני הים אקיימים כעמודים שזכרט ואמר כעיקר העמודים כעמודים על המים שהיה ההורס כמ"ס חוי
כל אמה לכו למים ומייתו רחל לוח שנאמר לרוקע הארץ על המים דהיינו על ההורס כמ"ס חוי כל אמה לכו למים ואמר המים על ההרים
כי ההורס לא יתנה למלחי כשרה הכל נהנה לבני הים הלדיקיס כהורס צעוב כמ"ס חוי להרים כמ"ס חוי כל אמה לכו למים ואמר המים על ההרים
הכל וגו' ואמר שההרים עומדים על הרוח וגו' הלדיקיס וכחירתם למיב הולס כרוח שהיה כהשמה כההורס כהנה להס כמ"ס חוי ויפה כהפיו כסמה רוח
וגו' ואמר סכ זה הלוי כבחרת כן הוס לנח הו כהסערה והוא הילר הרע כמבואר פ"ק דכ"ב גבי חויב שהיה טפר כבחרה והמר על דעתך כי לא
הרטיב וגו' הטר כשערה יסופני דרוח כערה כצרה לפניך ונחמך לך כין חויב לחויב דהיינו רוח י"ה"ל ש"כ כתיב כערה כש"ן רחמ על ה"ה"ל
שהוא כמו של שער ואמר שהנה עברה הלוי כבה כהס לפרס סהק"ה שחור והיטו שהלוי כורעו וכחו של הקב"ה לנצור לכן הוס לפי כחירתו
ולפי סר' ויבי לא זכר כמה כן כעמודים וכמך חמה"י סק ג' הורס וכערה וגו' קלמרי כיה בני הנחי ע"פ מ"ס פ"ב דמכות דלויכח הנחי דה"ל כר"י
מטה נחט לישראל ובה דוד והעמיק על י"ח וח"ה דכא ישיעו והעמדן על ו' וח"ה דכא כפקוק והעמדן על ח' והיס החמונה כשנאמר ולדיק כחמונתו
יחיה כמפורס כס כחורך ועד"ל קלמרי הכמים כהא העולם עומד על י"ב עמודים סקן י"ח דחויב כהס ועס החמונה שהיה דחוי עקרים כס י"ב
עמודים וי"ח על ו' עמודים כהס ו' דחויב כהס ועס החמונה כהס ו' עמודים ור"ה דקלמרי כהא על עמוד ח' היה החמונה כשנאמר כה ולדיק כחמונתו
יחיה ומייתו ליה שהוס עמוד של הלדיק כמ"ס כו ולדיק יסוד עולם דהיינו כחמונתו ועד"ל אמר כהכחב לחור דודו כחמונתך כוננת הרין ומעמד ש"ע
מטה חמונה כוננת הרין ועל ידה העמוד הלדיק כי החמונה היה עמוד חמ"ה של כל העולם כמ"ס חו"ק : שני רקיעים כס כשנאמר הן לה' חלוקה כסמים

ספר

אוצר הכבוד השלם

כג 45 אוצר הכבוד

מסכת הגיגה

רבינו בודרוס הלוי אבולעפאי וזהו כמבולעפאי על
המטה אשר מבכחות השמים . נעתיק כהוך כתב ד
גוסין ממאה הראשונה לאלף השני .

(כס) רבי שמעון בן אלעזר [בגמ' ר"א בן שמעון] אומר על
עבוד א' העולם עומד וצדיק שמו שנאמר וצדיק
יסוד עולם . כשר דכדנו כו כמה מקומות . ודע שהא כהא סחור כשנאמר
כי כי כוב והוא כהא העמוד [כדפוס כשומד] כין ככמים וכין כהרין והוא
עומד כין ההדסים כהר כמנולס ומכס החמונה כורמנה כשנאמר ולדיק כחמונתו
יחיה . ענין נחמך כס לא כדיוקו יומס ולילה כקוס כמים והרין לא כמחי
כחלמס חומר כהוא יסוד עולם :

היה דבר
הספר הקדוש היה ובפולטתו הלא היה בתוכים
בהכתב כהקדמת הכתיב והכתיב
היה טיה יעקב שפירא נ"י כמקורס

כנגד הכל. וכבר היה רבי יושב ודורש שילדה
 אשה סי' רבוא נענה תלמיד מלפניו ואמר לו ה רבי
 מי גדול העולם א"ל הצדיק למה כשילדה יוכבד
 את משה היה שקול כנגד כל העולם כלו. וכי היכן

מסכתא דסירה בשלה פרשה ט

146

אחת היא יונתי תמתי (שם טו) זה משה שנשקל כנגד הכל. וכבר היה רבי יושב ודורש
 שילדה אשה במצרים סי' רבוא נענה תלמיד אחד מלפניו ואמר לו רבי מי גדול העולם
 או הצדיק א"ל הצדיק. למה כשילדה יוכבד את משה היה שקול כנגד כל העולם כולו

באר השסי קבו

ס פ ר

באר הגולה

ביאור נפלא ונחמד. על הרבה מאמרי הגדות רבותינו דל.
 כטיס ומררטיס. המתוטיס מרוב עמק. והרוב המחר ברחוב
 הבונתו בגלה צהנות. ומפענח נעלכות. וסרתי פלאות
 הצפנות בדברי הדל. ביאור נפלא ונחמד רוב עמק.
 בדבריהם דל. אשר הם כנחלי אס בוערות. כי דברי א' הכה.
 זמן הנאר הזאת. כאר מים חיים. ירוין כל הצמאים לדבר ה'.
 המה דברי חז"ל. להבין עומק מאמריהם.

כל אלה פסטה דדי אבין בופלא אבין פתנז דרוב הגאן הקדוש
 אבין הירטיס באור הגולה הרב ההפני לפלאר ה' צבאת
 פעטיה מרוב ורובא יהודא ליוחא ביני בצלאל עצמיה
 העמק בני מל מחרל מפראג דיי.

ונסר ביאור ופירוש על ג' מאמרים מהספר תוספתא
 המחברים סרב האי נאון הסודות איש א' נהרין
 ה פכא זניץ עצמיה.

גם ביאור ופירוש נכון על דברי רבינו המהרש"א זצ"ל בספר
 דוד חיים. אבות ציה הנפלאים.

ור"א בן שמעון סובר. כי העמודים של הארץ
 שהיא קיום הארץ הם שבעה. נגד ששה
 צדין שיש לגסם האמצע שהוא קץ הששה
 אשר יש להם קסור למעלה והוא קיום הארץ.
 לכן אמר על ד צמחים הארץ עומדת נ"א
 על עמוד אחד. וזה כנגד האמצע אשר האמצע
 הוא משותף אל כל הצדיק. ויש לארץ קסור
 מצד האמצע למעלה והוא קיום שלה. ולכן אמר
 כי עמוד הזה נקרא צדיק שנאמר וצדיק יסוד
 עולם. מ"י כי העמוד הזה שהוא קיום הארץ והוא
 האמצע הוא נקרא צדיק. כי הצדיק הוא כמו
 האמצע שאינו יוצא מן היוסר כלל ואינו נוטה
 לשום קצה לכך נקרא האמצעי צדיק. ויש על
 עמוד אחד העולם עומד וצדיק שמו שנאמר וצדיק
 יסוד עולם. ולכל אלו שלשה חכמים קיום הארץ
 מצד הפשיטות שיש לארץ. כי הארץ היא למטה
 לגמרי המטה לגמרי יש לו הפשיטות. והוא קיום
 ועמוד הארץ כאשר התבאר דבר זה במקום אחר
 באריכות. והגבולים והצדיק והאמצעי ממנו שהם
 הסוף מן הדבר יש לו הפשיטות ביותר והוא
 עמוד הארץ שהוא קיומו. וא"א לפרש רק בארנו
 קצת מדבריהם הנעלמים מאוד. ובפרט האמצעי
 שהוא יסוד קיום לארץ. והאמצעי נקרא צדיק
 בעבור שאין הצדיק יוצא מן האמצע אל שום
 קצה רק אינו נוטה מן הנקודה האמצעי. ומחלוקת
 אלו חכמים עמוק מאוד ותבאר במקום אחר.
 ואין לפרש יותר בדברים אלו כי הם סתרי החכמה.
 ודי בזה במה שרמזנו פה מן הדברים האלו.

פרקי אבות

פרק רביעי

סופה להתקיים. טו רבי אלעזר בן שמעון אומר: יהי כבוד
 תלמידך חביב עליך פשלה. וכבוד חברך פמורא רבך.

אלו הן הגולין פרק שני מכות

וי לא עוד אלא שהאין שנאמר ואשר האטו ואיבעית אבא סבא ו' האלו שרי צדק רבנא אמר בו
 האתב ללבי בהמן לו הביאתי דייט דאבר ידמי דהבת תהא למדתו מרבתי וכרבוהי וזה כוס וכו' וכו'
 יותר כמין אד יתיעט בן לוי כא רבתי עומדת זה תלמי בשעיקר השם ס' גיה לתלמי שיש
 מלפניו

(תוספתא מכות סיפא חייבי תלמידי)
 ט שמה. (כי טען חייבי דיה)
 כפולט וכן נכ (הרן הקדושים)

מאימתי פרק ראשון תענית דף ז

את הגדולים והיינו דאמר רבו תנוא והרבה
 למדתו מרבתי ומחבר יותר מרבתי ומתלמודי
 יותר מכולם :

מח

רבינא אמר, כל האוהב ללמד בהמון לו תבואה, והיינו דאמר רבי הרבה תורה למדתי מרבותי ומתבירי יותר מהם ומתלמידי יותר מכולן. רבינא חולק על רב אשי שאמר קודם, „כל האוהב ללמוד בהמון לו תבואה“, שלדעת רב אשי מספיק אם הוא למד בהמון בדיבור הבריב, ובוה סיגל לעצמו דעת ישרה בהבנת דרכי הלמוד, ואילו רבינא אומר שעדיין לא הכשיר עצמו די הצורך, אלא אם כן גם מלמד לאחרים בהמון, וכמו שמביא ממאמרו של רבי „ומתלמידי יותר מכולן“¹³⁶. משלו משל לתכונת ההתעלות בתורה שיש לרב מן התלמיד, למעין המפכה כל עת ששואבין ממנו מים חיים, וכשפוסקים מלשאוּב געשה מעין אכזב, כך הרב מתגבר בתלמודו, מתוך שהתלמידים שואבים ממנו תורת חיים, ועל כן הורו חכמים¹³⁷, „יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך“¹³⁸.

צדקת הצדיק

ספר

צדקת הצדיק

מאת כ"ק אדמו"ר הגאון הקדוש שר התורה אספקלריא המאירה כחד מקמאי מאיר עיני הגולה

רבינו צדוק הכהן זצוקלה"ה מלובלין

בן הרב הגאון החסיד וכו' ר' יעקב הכהן זצ"ל אב"ד דק"ק קריתבורג זכות קדושת תורתו וצדקתו יגן עלינו ועל כל ישראל.

התקן טובא לבית הדפוס כראשונה על ידי חתנו חרדו הרב ברוך דוד הכהן לובלין שנת תרס"ב. שוב נדפס לובלין בשנת תרע"ג וממנו צולם פעמים רבות.

שוב נדפס בירושלים שנת תשכ"ח על ידי הרב עזרזר כי טוב בחוספת השמטות שהתעורר מנצח כתב הד ואשר לא נדפס לפני כן.

עתה טובא לנדפס במחדש בחוספת הערות המשלימות דברי חז"ל, תוכן האותיות, מפתח עניינים ומקורות טפסים.

ואנו חפילה שכשם שזכינו להוציא לאור את הספר הזה כן נזכה להוציא את שאר ספריו המאירים ומלהיבים את לומדיהם לעבודת ה', וזכה לנאולה קרובה במהרה בימינו אמן.

ספר

דובר צדק

דובר צדק

דברי אלהים חיים, אשר נשא לנו ברכה כבירה העליונה, בתוך גנוי כתבי קדש שכתבתם ותרבתם דבריהם הנדרש בעצבידי קדשו, כבוד קדושת אדמ"ר שר התורה, נאון העאנים, קדוש הקדשים, רבינא דנדרעא עילאה, מאיר עיני הגולה איש אלקים הבוראם בכל קצו ארון, כששן תורק עם קדשו רבינו צדוק הכהן גבנים זצוקלה"ה מלובלין ידע ועביא.

בן הרב הגאון החסיד וכו' ר' יעקב הכהן זצ"ל אב"ד קריתבורג.

במה"ל יא ואנו טובא לביתו עלי המתלמידי רבינו, ומתבירי היה רבינו גב"ד הכהן הגב"ד ר' ישראל פרדווארני, האב"ד רבינו יוסף ר' דוד סדייבאני נ"י במאדרא, ואני תולה, לאל עווא עילאה, כוננת רבינו תולד הקדוש הבורא ותקללה יסוד עם ולו ולכל הדינים בביתו היה שובע בכה"ה הן בבשבת וכן במוצאי, ובשבת לתרתי לאנו זלם יהי אב"דו תרתיים יתרוהם בגולה ובשבת בקרוב בב"א, כיד השחק והלבדי שרביה נב"ר"א (מתלמידי) ואנוכיל מוארשא, בן לאש"ו הרב הגאון החסיד הבורא בנשיק ר' ברדכי זאב ידני הכנ"ק קארביעל י"א.

התנשאות כלל אפילו מן הגדול בחכמה, לפי שכל ישראל יש להם חלק בתורה, כמו שכתוב מורשה קהלת יעקב, כמו שאמר ההוא עם הארץ לר' ינאי במדרש רבה (ויקרא פ' ט) 14. וכנודע דכל אחד אחיזתו באות מהתורה, וספר תורה שחסר אות אחת פסול, ואם כן כמו שזה צריך לזה צריך זה לזה, והגם שיש לו חלק יותר גדול בדברי תורה, מכל מקום אינו יודע מחלקו של זה הקטן כלום. וזה טעם (תענית ז.) ומתלמידי יותר מכולם, כי רב אין לאדם רק אחד, כמו שאמרו (ע"ז יט.) כל הלומד תורה מרב אחד אינו רואה סימן ברכה לעולם וכו', הני מילי סברא, אבל גמרא מרב אחד עדיף, ואפילו יש לו יותר, מכל מקום חברים מרובים יותר כנודע, ותלמידים יותר מכולם, דלזה אין קץ, והוא קולט כל הדברי תורה שבכל אחד שאין נמצא בו, ונמצא למד מהם יותר לריבויים.

ושנ"פוטו הק"ש, וכדש"ל דמושכ"פ היא קדיש מחושב"כ כך החפילה היא קדיש מן הק"ש, כטעם ומתלמידי יותר מכולם (מענית ז' ע"א) ומנין לקחו סתמידים רק מה ששמשו ממנו וקולו כוליד בהם קול החומר והוא חוזר ומוליד זו, וכך הק"ש שמדבר לעלמנו קולו מוליד קדיש דחפילה ומלד זה החפילה פתחה מן הק"ש רק מ"מ החפילה עלמה גדולה מן הק"ש שהוא כעומד לפני המלך משא"כ ק"ש, והיינו כמש"ל בענין מושכ"פ ומושכ"כ, [ויוכל' להוליד מולדס גדולה מן